

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

ПРОТОКОЛ

№ 10

ОТ ИЗВЪНРЕДНО ЗАСЕДАНИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА,

проведено на
20 февруари 2024 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КРС:

Иван Димитров	-	Председател на КРС
Анна Хаджиева	-	Член на КРС
Ердинч Хайрула	-	Член на КРС
Илия Христозов	-	Член на КРС

ОТСЪСТВАЛИ ЧЛЕНОВЕ НА КРС:

Кристина Хитрова	-	Зам.-председател на КРС

ПРИСЪСТВАЛИ СА И:

Станислава Йорданова	-	Главен секретар на КРС
Мария Бончева	-	Директор на дирекция „Правна“
Антония Попова	-	Старши експерт в дирекция ФАДД

Г-н Иван Димитров - Председател на КРС, откри заседанието и подложи на гласуване проекта на дневен ред.

Комисията единодушино прие проектът на дневен ред да стане дневен ред на заседанието.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения.

РЕШЕНИЕ:

Предложение на г-н Илия Христозов - член на КРС:

„В чл. 21 от ЗЕС да се създаде нова ал. 7:
„(7) При осъществяване на своите правомощия комисията е независима от изпълнителната власт и не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са й възложени със закон.“

Комисията, като взе предвид предложението на г-н Илия Христозов и аргументите, изложени в становището на дирекция „Правна“ и изказванията на членовете на КРС,

Гласува:

1. Иван Димитров - „Против“
2. Анна Хаджиева - „Против“
3. Ердинч Хайрула - „Против“
4. Илия Христозов - „За“

1. Комисията реши:

Съгласува без бележки и предложения представения с писмо с вх. № 03-07-19/19.02.2024 г. от Министерството на транспорта и съобщенията проект на Закон за

Протокол № 10 от 20 февруари 2024 г.

изменение и допълнение на Закона за
електронните съобщения, ведно с
материалите към него и приложената
финансова обосновка.

Гласували:

1. Иван Димитров - „За“
2. Анна Хаджиева - „За“
3. Ердинч Хайрула - „За“
4. Илия Христозов - „Против“ с О. М.

ПОДПИСИ:

.5 () 2016/679

1. Иван Димитров

(Председател на КРС)

2. Анна Хаджиева

(Член на КРС)

3. Ердинч Хайрула

(Член на КРС)

4. Илия Христозов

(Член на КРС)

Протоколирал:

(Антония Попова)

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Илия Христозов - член на КРС
по точка единствена от дневния ред
на извънредното заседание на 20.02.2024 г.

На основание чл. 14, ал. 1 от „Вътрешни правила за провеждане на заседанията на КРС“ изразявам особено мнение по точка единствена от дневния ред на извънредното заседание на 20.02.2024 г. на тема „Доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения.“ поради следните мотиви и обстоятелства.

Аз многократно през годините съм обръщал внимание на членовете на КРС, че според мен разпоредбите на ЗЕС не дават необходимите законови гаранции за независимостта на КРС, така както са регламентирани в **Директива 2018/1972, а сега вече и в Регламент (ЕС) 2022/2065 (Акт за цифровите услуги)**, но не срещах необходимото разбиране и съгласие по този въпрос.

На практика такива законови гаранции за независимост от изпълнителната власт има във устройствените закони на другите регуляторни органи, но липсват в ЗЕС. Този ЗИД на ЗЕС е една добра възможност за коригирането на този пропуск, но явно липсва воля за неговото изпълнение. Затова отново ще представя и аргументирам своите предложения за изменения в така предложения проект на ЗИД на ЗЕС.

Предложение за § 2 от ЗИД на ЗЕС

В резултат на § 2 от предложения ЗИД на ЗЕС, чл. 2 от ЗЕС ще се измени така:

„Чл. 2. Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения, доколкото в него не е установено друго.“

В мотивите липсва обосновка за това изменение в чл. 2 от ЗЕС, а в предложените нови разпоредби във връзка с Акта за цифрови услуги думата „съобщение“ не се среща в никакво по-особено значение, а **само в чл. 323п, ал. 3 като обикновено съобщение** на табло и на интернет страница, т.е. не може това да бъде причината за тази промяна, защото в този смисъл думата се среща и сега, в много различни значения, в редица разпоредби на ЗЕС, някои от които изрично включват и неговото съдържание например в чл. 36, 37 и други.

Така измененият чл. 2 от ЗЕС ще бъде в известно противоречие с легалното определение за „Съобщение“ в § 1, т. 68 от ДР на ЗЕС:

“68. "Съобщение" е всяка информация, обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. Това не включва информацията, пренасяна като част от услуга по радиоразпръскване за обществото по електронна съобщителна мрежа, освен когато информацията е свързана с краен ползвател, получаващ информацията, който може да бъде идентифициран.“

Всичко това създава реални предпоставки за неясноти и необходимост от допълнително тълкуване на някои от разпоредбите в ЗЕС.

Предлагам три варианта за преодоляване на този проблем в зависимост от реалните мотиви на инициаторите на тази промяна на чл. 2 от ЗЕС.

Първият вариант е да си остане досегашния вид на чл. 2 от ЗЕС и § 2 от ЗИД на ЗЕС да се заличи.

Вторият вариант е да остане разпоредбата на чл. 2 от ЗЕС в досегашния си вид, а да се измени определението в §1, т. 68 от ДР по подходящ начин, т.е. § 2 да се заличи от ЗИД на ЗЕС, а с нова разпоредба да се измени определението в §1, т. 68 от ДР по подходящ начин.

Третият вариант е да се измени чл. 2 от ЗЕС в горепосочения вид. **чрез така предложения § 2 от ЗИД на ЗЕС и да се отмени с нова разпоредба в ЗИД на ЗЕС определението за „съобщение“ в §1, т. 68 от ДР от ЗЕС.**

Мотиви: Като отчитам факта, че не съм запознат с мотивите на инициаторите на промяната (**които задължително трябва да се обявят публично, ако се приеме промяната на чл. 2**), споделям мнението, че най-подходящ е третият вариант. Факт е, че и в чл. 2 на

Директивата 2018/1972 липсва определение за „съобщение“, но това не е пречка за нейната яснота и приложимост.

За осигуряване на независимостта на КРС според изискванията на Директива 2018/1972 и Регламент (ЕС) 2022/2065 (Акт за цифровите услуги) предлагам следните изменения и допълнения:

В чл. 21 от ЗЕС да се създаде нова ал. 7 в един от двета варианта:

Първи вариант за ал. 7:

„(7) При осъществяване на своите правомощия комисията е независима от изпълнителната власт и не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са й възложени със закон.“

Мотиви: Този текст е аналогичен със съответните разпоредби за КЕВР от Закона за енергетиката, за КФН в ЗКФН и за СЕМ от ЗРТ и следователно е доказал своята приложимост и полезност за независимите регуляторни органи. Аналогични текстове има в Директива 2018/1972 и в чл. 50 на Акта за цифрови услуги, които ще посоча по-долу.

Втори вариант за ал. 7:

„(7) Комисията упражнява своите правомощия без право на намеса и даване на инструкции в работата ѝ от страна на всички органи на държавната власт, включително органи на изпълнителната власт, на местното самоуправление или частноправни субекти, като това не засяга спазването на приетите от Народното събрание на Република България и от Министерския съвет стратегии, програми и планове за развитие на съответните сектори на икономиката.“

Мотиви: Този текст е аналогичен със съответната разпоредба за КЗК в чл. 3, ал. 3 на ЗЗК.

Общи мотиви за промените в ЗЕС, гарантиращи независимостта на КРС от изпълнителната власт и частноправни субекти:

Основният мотив за така предложените промени са изискванията на Директива (ЕС) 2018/1972 (Директивата), и необходимостта от тяхното транспорниране в националното законодателство. Аналогични разпоредби вече има и в Акта за цифрови услуги.

Освен това, предложените промени не са прецедент в българското законодателство, а аналогични текстове са вече налице в Закона за енергетиката, Закона за защита на конкуренцията и Закона за Комисията за финансов надзор и чрез тях е осигурена необходимата самостоятелност и независимост на независимите регуляторни органи КЕВР, КЗК и КФН.

Разпоредбите в Директивата, а вече и в Акт за цифровите услуги изрично изискват всяка държава членка да гарантира независимостта на националния регуляторен орган, който за конкретния случай е КРС.

Ще цитирам основните разпоредби от двета документа, защото от тях безусловно е видно, че са задължително необходими предложените по-горе промени в ЗЕС, както и други, свързани с тях промени в ЗЕС, които ще предложа впоследствие.

Съображение 37 от Директивата поставя акцент на обстоятелствата, че:

„37) Независимостта на националните регуляторни органи беше засилена при прегледа на регуляторната рамка за електронните съобщения, извършен през 2009 г., с цел гарантиране на по-ефективно прилагане на регуляторната рамка и увеличаване на техните правомощия и предсказуемостта на техните решения. ЗА ТАЗИ ЦЕЛ ТРЯБВАШЕ ДА СЕ ВЪВЕДЕ ИЗРИЧНА РАЗПОРЕДБА В НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО, КОЯТО ДА ГАРАНТИРА, ЧЕ ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СВОИТЕ ЗАДАЧИ, НАЦИОНАЛНИЯТ РЕГУЛАТОРЕН ОРГАН Е ЗАЩИТЕН СРЕЩУ ВЪНШНА НАМЕСА ИЛИ ПОЛИТИЧЕСКИ НАТИСК, КОИТО МОГАТ ДА ЗАСТРАШАТ НЕГОВАТА НЕЗАВИСИМА ОЦЕНКА НА ВЪПРОСИТЕ, ПРЕД КОИТО Е ИЗПРАВЕН.

Такова външно влияние прави един национален законодателен орган неподходящ за ролята на национален регуляторен орган съгласно регуляторната рамка.

Важно е националните регуляторни органи да разполагат със свой собствен бюджет, който да им дава възможност, в частност, да приемат достатъчен брой квалифицирани кадри. За да се гарантира прозрачност, този бюджет следва да се публикува ежегодно. В рамките на

бюджета си органите следва да имат автономия за управление на ресурсите, както човешки, така и финансови.“

Общоизвестно е, че вече почти 15 години, такава изрична разпоредба, която да гарантира независимостта на КРС, липсва в ЗЕС или в друг закон. Общата разпоредба в чл. 21, ал. 2 от ЗЕС „Комисията е специализиран независим държавен орган.“ изобщо не може да се приеме за такава изрична разпоредба, а добри примери за такива изрични и подробни разпоредби има за всички останали регуляторни органи в техните устройствени закони.

Член 6 от Директивата регламентира, че:

„1. Държавите членки гарантират независимостта на националните регуляторни органи и на другите компетентни органи, като осигуряват те да бъдат правно отделени и функционално независими от всяко физическо или юридическо лице, предоставящо електронни съобщителни мрежи, оборудване или услуги. Държавите членки, които запазват собствеността или контрола над предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, осигуряват действително структурно отделение на регуляторната функция от дейностите, свързани със собствеността или контрола.“

2. Държавите членки гарантират, че националните регуляторни и другите компетентни органи упражняват правомощията си безпристрастно, прозрачно и навременно. Държавите членки гарантират, че те разполагат с подходящи технически, финансови и човешки ресурси за изпълнение на възложените им задачи.“

Чл. 8 от Директивата регламентира, че:

„...националните регуляторни органи действат независимо и обективно, включително при разработването на вътрешните процедури и организацията на персонала, функционират в условия на прозрачност и отчетност в съответствие с правото на Съюза и не търсят, нито приемат указания от други органи във връзка с изпълнението на задачите, възложени им съгласно националното законодателство, което прилага правото на Съюза.“

Единствено апелативните органи, създадени в съответствие с член 31, имат правомощия да спират действието или да отменят решения на националните регуляторни органи.“

Чл. 9 от Директивата регламентира, че:

„1. Държавите членки гарантират, че националните регуляторни органи имат отделни годишни бюджети и разполагат със самостоятелност при изпълнение на отпуснатия бюджет. Бюджетите се оповестяват публично.

3. Държавите членки също така гарантират, че националните регуляторни органи разполагат с адекватно финансиране и човешки ресурси, така че да могат да участват активно и да допринасят в работата на ОЕРЕС.“

Считам, че тези разпоредби от Директивата, които са пряко свързани с осигуряването на независимостта на КРС все още не са транспонирани напълно в ЗЕС.

Аналогични разпоредби има вече и в регламент на ЕС, а именно в съображения 111, 112 и чл. 50 от Акта за цифровите услуги. А регламентните имат пряка приложимост и се прилагат директно.

Съображения 111 и 112 от Акта за цифровите услуги поставят акцент на обстоятелствата, че:

„111) Координаторът за цифровите услуги, както и другите компетентни органи, определени съгласно настоящия регламент, играят решаваща роля за гарантиране на ефективността на правата и задълженията, предвидени в настоящия регламент, и за постигането на неговите цели. Съответно е необходимо да се гарантира, че тези органи разполагат с необходимите средства, включително финансови и човешки ресурси, за да упражняват надзор върху всички доставчици на посреднически услуги, попадащи в обхвата на тяхната компетентност, в интерес на всички граждани на Съюза. Като се има предвид разнообразието от доставчици на посреднически услуги и използването от тяхна страна на

modерни технологии при предоставянето на услугите им, от съществено значение е също така координаторът за цифровите услуги и съответните компетентни органи да разполагат с необходимия като брой персонал, експерти със специализирани умения и усъвършенствани технически средства, както и автономно да управяват финансови ресурси за изпълнение на задачите си. Освен това равнището на ресурсите следва да е съобразено с размера, сложността и вероятното обществено въздействие на доставчиците на посреднически услуги, попадащи в обхвата на тяхната компетентност, както и обхвата на техните услуги в целия Съюз.“

„112) Определените съгласно настоящия регламент компетентни органи следва също така да действат при пълна независимост от частни организации и публични органи, без задължението или възможността да искат или получават указания, включително от правителството, и без да се засягат конкретните задължения за сътрудничество с други компетентни органи, координаторите за цифровите услуги, Европейския съвет за цифровите услуги и Комисията.“

Чл. 50 от Акта за цифровите услуги регламентира, че:

„1. Държавите членки гарантират, че техните координатори за цифровите услуги изпълняват задачите си съгласно настоящия регламент по безпристрастен, прозрачен и навременен начин. Държавите членки гарантират, че техните координатори за цифровите услуги разполагат с всички необходими средства за изпълнение на своите задачи, включително с достатъчно технически, финансови и човешки ресурси, за да упражняват адекватен надзор върху всички доставчици на посреднически услуги, които попадат в обхвата на тяхната компетентност. Всяка държава членка гарантира, че нейният координатор за цифровите услуги разполага с достатъчно автономност при управлението на бюджета си в рамките на общите бюджетни ограничения, за да не се оказва неблагоприятно въздействие върху независимостта на координатора за цифровите услуги.

2. При изпълнението на своите задачи и упражняването на правомощията си в съответствие с настоящия регламент координаторите за цифровите услуги действат напълно независимо. Те не са подложени на външно влияние, независимо дали пряко или непряко, и не търсят, нито приемат указания от друг публичен орган или частноправен субект.“

Следователно не подлежи на съмнение, че и Директивата и Акът за цифровите услуги изискват в нормативните актове да има разпоредби, гарантиращи независимостта на КРС. Такива разпоредби има в устройствените закони за другите регулатори, но за КРС няма.

За да се осигури в пълен обем изискваната от европейските документи независимост на КРС е необходимо да се извърши посоченото по-горе допълнение на чл. 21 от ЗЕС с новата ал. 7.

Освен това е необходимо да се изменят и редица други свързани разпоредби на ЗЕС, както е посочено по-долу.

Предложения за други промени в разпоредбите на ЗЕС, свързани с независимостта на КРС

За осигуряване на независимостта на КРС според изискванията на Директива 2018/1972 и Акта за цифрови услуги предлагам допусканите изменения и допълнения в ЗЕС, които ще осигурят освен независимост на КРС, но и подобряване на организацията на нейната работа в пълно съответствие с последните изменения и изисквания на европейското и националното законодателство.

Предложените промени не са прецедент в българското законодателство, а аналогични текстове са вече налице в ЗЕ, ЗЗК, ЗРТ и ЗКФН и други закони и те са доказали своята живучест и полезност и чрез тях е осигурена необходимата самостоятелност и независимост на независимите регулаторни органи КЕВР, КЗК, СЕМ и КФН.

Предлагам в чл. 27, ал. 2 да се заличат думите „и 5“

Мотиви: От 01.01.2020 г. председателят на КРС е първостепенен разпоредител с бюджет, а не КРС и следователно, на основание чл. 7, ал. 7 от ЗПФ:

„Чл. 7 (7) Първостепените разпоредители с бюджет разработват и утвърждават вътрешни правила за организация на бюджетния процес.“

е необходимо и законосъобразно Вътрешните правила за организация на бюджетния процес да се утвърждават от председателя на КРС, а не да се приемат с решение на КРС, както се регламентира в досегашната редакция на чл. 27, ал. 2 от ЗЕС.

Важно е да се отбележи, че в ЗПФ я има изричната разпоредба на чл. 2 от ЗПФ:

„Чл. 2. С друг закон не може да се създава уредба на материята - предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с този закон.“

Следователно, в случая не може да е в сила разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗЕС:

„Чл. 27. (1) Председателят на комисията:

5. (доп. – ДВ, бр. 20 от 2021 г.) организира планирането, изпълнението, приключването и отчитането на бюджета на комисията.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2009 г., нова, бр. 105 от 2011 г., в сила от 29.12.2011 г.)

Действностите по ал. 1, т. 4 и 5 се извършват по правила, приети с решение на комисията.“

в частта й на думите „и 5“, защото първо, противоречи на чл. 2 и чл. 7, ал. 7 от ЗПФ и второ, тази част от разпоредбата е с отпаднало значение, защото от 01.01.2020 г. вече не КРС е първостепенният разпоредител с бюджет, а такъв е председателят на КРС.

Следователно, за да се спазват законовите изисквания на ЗЕС и ЗПФ е необходимо Вътрешните правила за организация на бюджетния процес да се утвърждават от председателя на КРС, а не да се приемат от КРС, защото първо, КРС няма такива правомощия и второ, в чл. 11, ал 4 от ЗПФ изрично е регламентирано, на кого и как могат да се делегират правомощията на първостепенния разпоредител с бюджет:

„Чл. 11. (4) Правомощия на първостепенен разпоредител с бюджет по този закон може да се делегират от съответния първостепенен разпоредител с бюджет на негов заместник или главен секретар/постоянен секретар, а при бюджетни организации с колективни органи на управление - на определен от председателя член на колективния орган. Конкретните права и задължения по делегирането се определят със заповед. Делегирането не освобождава съответния първостепенен разпоредител с бюджет от отговорност за изпълнението на делегираните правомощия.“

Предлагам чл. 35 да се измени така:

„Чл. 35. (1) Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове.

(2) При осъществяване на своите правомощия комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове.

(3) (остава с досегашния текст)

(4) Заседанията на комисията са отворени. За определени точки от дневния ред комисията може да проведе закрито заседание, когато приемането на решение изиска защитена от закон информация.

(5) Преди провеждане на заседанията комисията публикува проектите на дневен ред на страницата си в интернет.

(6) (остава с досегашния текст)

(7) Решенията се приемат с обикновено мнозинство от членовете на комисията. Въздържане от гласуване не се допуска.

(8) За заседанията на комисията се води подробен протокол. Член на комисията, който не е съгласен с прието решение, подписва протокола с особено мнение. Особеното мнение се мотивира писмено и се прилага към решението в тридневен срок след провеждането на заседанието.

(9) При осъществяване на правомощията си комисията прилага процесуалните правила, предвидени в този закон, а за неуредените в него случаи – правилата на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Решенията на комисията могат да бъдат обжалвани относно тяхната законосъобразност пред Административния съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването им. Обжалването не спира изпълнението на решението. Искането за спиране изпълнението на оспорено по съдебен ред решение е недопустимо, освен по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на разрешения и заличаване на регистрации.“

Мотиви: Ал. 1 - 8 са една логично построена компилация от аналогични действащи разпоредби в ЗЕ (чл. 13), ЗЗК (чл. 61) и ЗЕС.

По-подробната редакция на ал. 8 се налага, за да се гарантира прозрачността и публичността на процеса на приемане на решенията в КРС и протоколите от заседанията на КРС да бъдат с необходимата подробност, а не както досега, само с посочване на приетите крайни решения и без описание на дискусиите по тях. Досега, протоколите на КРС, които се публикуват на страницата й в интернет изобщо не приличат на протоколи от заседания. Особеното мнение на несъгласен член на КРС с прието решение на комисията, би трябвало да се изготвя след приемането на решението, а не да се изисква преди самото заседание, както това е регламентирано в КРС с приетите „Вътрешни правила за провеждане на заседанията на КРС“ (приети с Протоколно решение № 3 от 3 септември 2020 г.), които дори пряко противоречат на чл. 11 от Устройствения правилник на КРС и на чл. 35, ал. 9 от ЗЕС.

Ал. 9 и 10 са аналогични на чл. 13, ал. 8 и 9 от Закона за енергетиката и на чл. 14, ал. 5 от ЗКФН.

Ал. 9 и 10 са в пълно съответствие и с изискванията на чл. 8 на Директива (ЕС) 2018/1972 (Директивата), който регламентира, че:

„Единствено апелативните органи, създадени в съответствие с член 31, имат правомощия да спират действието или да отменят решения на националните регуляторни органи.“

Освен това ал. 9 и 10 са в съответствие и с обосновката в мотивите към проекта, че:

„Чрез предложени специален ред ще се редуцират възможностите за избягване на отговорността по Регламента, като същевременно се запазват гаранциите за правото на защита чрез обжалване на решението по реда на АПК.“

На основание всички гореизложени съображения ще гласувам „Против“ предложения проект на решение на КРС по точка единствена от дневния ред на извънредното заседание на 20.02.2024 г. на тема „Доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения.“, и представям настоящото особено мнение.

Член на КРС:

19.02.2024 г.

/Илия Христозов/

.5

() 2016/679

П-148 / 20.02.2024,

СТАНОВИЩЕ ПО ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Илия Христозов, член на КРС ,

по точка единствена от дневния ред на заседанието на 20.02.2024 г.

от

Мария Бончева

Директор на дирекция „Правна“

На основание чл. 14, ал. 4 от „Вътрешни правила за провеждане на заседанията на Комисията за регулиране на съобщенията“ предоставяме на вниманието на членовете на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/Комисията) следното становище по представеното особено мнение по точка единствена от проекта за дневен ред на заседанието на КРС на 20.02.2024 г.: „Доклад относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения.“

Следва да се отбележи, че част от предложението са дадени в рамките на общественото обсъждане и са част от таблицата за приключване на общественото обсъждане, част от пакета документи към точката.

I. По отношение на:

Предложение за § 2 от ЗИД на ЗЕС

В резултат на § 2 от предложения ЗИД на ЗЕС, чл. 2 от ЗЕС ще се измени така:

„Чл. 2. Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения, доколкото в него не е установено друго.“

Така измененият чл. 2 от ЗЕС ще бъде в известно противоречие с легалното определение за „Съобщение“ в § 1, т. 68 от ДР на ЗЕС:

“68. "Съобщение" е всяка информация, обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. Това не включва информацията, пренасяна като част от услуга по радиоразпръскване за обществото по електронна съобщителна мрежа, освен когато информацията е свързана с краен ползвател, получаващ информацията, който може да бъде идентифициран.”

Всичко това създава реални предпоставки за неясноти и необходимост от допълнително тълкуване на някои от разпоредбите в ЗЕС.

Становище:

Изменението на чл. 2, предложено в проекта на ЗИД на ЗЕС, е продуктувано от въвеждането на новите изисквания на Регламент (ЕС) 2022/2065 (Акта за цифровите услуги), който урежда обществените отношения при предоставяне на посреднически услуги по смисъла на чл. 3, буква „ж“ от Акта за цифровите услуги. Цитираната разпоредба въвежда легално определение на посредническата услуга, включваща хостинга, кеширането и обикновения пренос. Тези дейности са пряко свързани с обработването/преноса на информация (съобщения) чрез електронна съобщителна мрежа. Легалното определение за „Съобщение“ в § 1, т. 68 от ДР на ЗЕС го определя, преди всичко, като информация обменена или пренесена между краен брой лица посредством обществена електронна съобщителна услуга. В този смисъл не е налице колизия между § 2 от ЗИД на ЗЕС, сега действащата редакция на чл. 2 на ЗЕС и действащото легално определение в ЗЕС на понятието „съобщение“ (§ 1, т. 68 от ДР на ЗЕС). С оглед на това считаме, че в проекта на ЗИД на ЗЕС

коректно е предложено изменение на чл. 2 от ЗЕС и че не следва да се променя, изменя или отменя легалната дефиниция на понятието „съобщение“ в действащия ЗЕС.

II. По отношение на:

В чл. 21 от ЗЕС да се създаде нова ал. 7 в един от двата варианта:

Първи вариант на ал. 7:

„(7) При осъществяване на своите правомощия комисията е независима от изпълнителната власт и не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са й възложени със закон.“

Мотиви: Този текст е аналогичен със съответните разпоредби за КЕВР от Закона за енергетиката, за КФН в ЗКФН и за СЕМ от ЗРТ и следователно е доказал своята приложимост и полезност за независимите регулаторни органи. Аналогични текстове има в Директива 2018/1972 и в чл. 50 на Акта за цифрови услуги, които ще посоча по-долу.

Втори вариант за ал. 7:

„(7) Комисията упражнява своите правомощия без право на намеса и даване на инструкции в работата ѝ от страна на всички органи на държавната власт, включително органи на изпълнителната власт, на местното самоуправление или частноправни субекти, като това не засяга спазването на приетите от Народното събрание на Република България и от Министерския съвет стратегии, програми и планове за развитие на съответните сектори на икономиката.“

Мотивите за промените в ЗЕС, предложени от г-н Христозов, са с цел гаранция за независимостта на КРС от изпълнителната власт и частноправни субекти във връзка с Директива (ЕС) 2018/1972 (Директивата) и Акта за цифрови услуги.

Становище:

Съгласно чл. 21, ал. 2 от Закона за електронните съобщения, КРС е специализиран независим държавен орган.

Цитираната разпоредба в закона отговаря на изискванията за независимост, въведени в Директивата и Акта за цифрови услуги.

Направеното предложение не е свързано с въвеждане на Акта за цифрови услуги, поради което не е част проекта на ЗИД на ЗЕС.

III. По отношение на:

Предлагам в чл. 27, ал. 2 да се заличат думите „и 5“

Мотиви: От 01.01.2020 г. председателят на КРС е първостепенен разпоредител с бюджет, а не КРС и следователно, на основание чл. 7, ал. 7 от ЗПФ:

„Чл. 7 (7) Първостепенните разпоредители с бюджет разработват и утвърждават вътрешни правила за организация на бюджетния процес.“

е необходимо и законосъобразно Вътрешните правила за организация на бюджетния процес да се утвърждават от председателя на КРС, а не да се приемат с решение на КРС, както се регламентира в досегашната редакция на чл. 27, ал. 2 от ЗЕС.

Становище:

По направените предложения е изразено становище, публикувано в интернет на адрес:

https://crc.bg/files/prot_19.01.2024_4_i.pdf

https://crc.bg/files/prot_25.01.2024_05.pdf

Направеното предложение не е свързано с въвеждане на Акта за цифрови услуги, поради което не е част проекта на ЗИД на ЗЕС.

IV. По отношение на предложението за изменение на чл. 35 от ЗЕС:

Предлага се по-подробна редакция на чл. 35 от ЗЕС, тъй като това би гарантирало прозрачността и публичността на процеса на приемане на решенията в КРС и протоколите от заседанията на КРС.

Становище:

Направеното предложение не е свързано с въвеждане на Акта за цифрови услуги, поради което не е част проекта на ЗИД на ЗЕС.

Както това, така и другите предложения не са преминали обществено обсъждане с компетентните държавни органи и всички заинтересовани страни. Липсата на обществено обсъждане води до неспазване на цялостната процедура по изготвяне и приемане на предложение за промяна в даден нормативен акт, съгласно изискванията на Закона за нормативните актове. Не е налице оценка на въздействието на направените предложения.

С уважение,

.5 () 2016/679

Мария Бончева

директор на дирекция „Правна“

Изготвил:

.5 () 2016/679

.....,*Павлина Цинкова*

началник/на отдел ППАН, дирекция „Правна“